

Levensschets Frans Quadekker (I694)

† 10 maart 2007

Door zijn broer Eugène Quadekker (I696)

Toen Frans op 8 augustus 1942 aan de Bosrand in Breda werd geboren was het oorlogstijd. Helaas kon zijn vader hem bij zijn geboorte niet in zijn armen nemen. De officier verbleef namelijk ruim 1000 km verderop in Duits krijgsgevangenkamp. Emotioneel lijkt Frans onder dat gemis echter niet geleden te hebben, zijn 3 vrouwen, en tot voor kort zijn eerste kleinkind, zou hij later immers koesteren als de beste.

Ook geen hongerwinter voor die kleine Frans: de boeren van opa's melkfabriek spekten hem met melk en honing. De revenuen daarvan hebben hem bijna zijn ganse leven achtervolgd, de juiste voedingsbodem voor de Bourgondiër pur sang werd toen gelegd. 3 jaar later, bij de bevrijding, zag hij voor de eerste keer zijn vader die niet meer leek op de man van de foto op de schoorsteen. Wie was die man die kwam sjosjeren? Vooruit, als hij iets lekkers kreeg was hij wel bereid "papa" te zeggen.

Het Ginneken was zijn thuis voor zijn jongensjaren met daarbij het Mastbos als zijn speelweide. In dat bos van busje trap en romantische spelletjes heeft hij zijn sporen achtergelaten. Nu nog zijn in diverse bomen zijn naam met de nodige hartjes terug te vinden. Niet zo vreemd toch, Nienke woonde destijds ook in dat bos!

Frans moest naar kostschool, want bij hem thuis was het permanent een zoete inval, met name in de carnavalstijd. De Prins van destijds logeerde in hun huis dat daardoor wekenlang op zijn kop stond. Maar de kiem voor Frans' latere carnavalsliefde werd toen gelegd.

Parijs bleek vervolgens dé plaats om het hotelvak te leren. Hij maakte zich daar de franse joie de vivre eigen, zo ook met veel gemak de Franse taal. De kennis van de Franse taal en ook later de Spaanse taal, hebben hem overigens in zijn werk enorm veel voordelen opgeleverd. Hij zou in die landen nog veel verblijven. Als stagiaire in Frankrijk en Spanje heeft hij echter ook heel veel afgezien. Weken achter elkaar heeft hij moeten werken, zonder vrije tijd, de Arbo-wetgeving bestond toen nog niet. Als een echte Quadekker heeft hij de rug recht gehouden. Dit harde werken heeft hem er trouwens niet van weerhouden om vervolgens een eigen "winkeltje" (restaurant Denissen) in Oostburg te beginnen. Samen met Nienke, voor wiens schoonheid en pit hij gevallen was, heeft hij daar als een duizendpoot geploeterd. Ondanks dat zijn er daar wel twee mooie dochters geboren, Claasje en Gouwke. Een eenmanszaak boven Jan houden bleek zwaar, té zwaar, immers nooit vrij! Na 7 jaren besloten zij terug te keren naar het vertrouwde Breda.

Frans werd bedrijfsleider van restaurant Mirabelle. Het was toen, op 40 jarige leeftijd, dat hij zijn eerste vrije weekend mocht genieten. Vervolgens directeur Novotel Breda, een functie die recht deed aan al zijn kwaliteiten. Novotel kende gouden tijden dankzij zijn inspanningen. De wekelijkse financiële verantwoording aan Parijs was voortreffelijk. Het hoofdbestuur in Parijs maakte van hem de coordinator voor het buitenland, hij kon immers met iedereen goed omgaan, van hoog tot laag. Waar hij ook kwam, het ijs was meteen gebroken, de sfeer bepaald. Een betere P.R. man voor Accor was niet te wensen! Om die redenen werd hem ook verzocht Novotel Eindhoven er bovenop te helpen. Dat lukte hem. Alleen was hij daar niet zo happy als in zijn geliefde Breda waar hij inmiddels een bruisend sociaal netwerk had opgebouwd, met als hoogtepunt zijn carnavalsactiviteiten. Op 58 jarige leeftijd koos hij voor de VUT en kreeg het vervolgens nog drukker!

Frans, waar haalde jij al die energie toch vandaan? Je was een echte zoon van je vader, Jan Q, onmiskenbaar erf materiaal, waarbij DNA-tests overbodig zijn. Hetzelfde postuur,

gedrag en geluid. Net als je vader heb je gewoekerd met je talenten en heb je veel bereikt mede dankzij Nienke aan jouw zijde. Je was daarbij een echt mensen-mens, warm, energiek, humorvol, vrolijk, belangstellend en altijd enthousiast, ook voor hele kleine dingen. Je was overal voor te porren. Nee kwam niet voor in jouw vocabulaire. Soms kon je ook drammen, met ongeduld en af en toe een lange teen. Niets ontging je, je nam feilloos waar, misschien niet altijd tot genoeg van al je medemenssen. Maar buiten de fiscus, kende je volgens mij geen echte vijanden. In de clubs waaraan je deelnam stond je altijd met je snufferd vooraan, maar daardoor was jij het die de kar trok.

Golfclub Toxandria kende jij als je eigen broekzak, elke spriet, elke tak. Ik heb voor het jaar 2006 berekend hoeveel contributiegeld jij besteed hebt per golfronde, ik kom uit op 97 eurocent per rondje, dat is wat je noemt rendement!

Gedrieën, als de gebroeders Jansen, zorgden wij voor onze ouders. Medische perikelen lieten jullie daarbij in vol vertrouwen aan mij over. Ook jou heb ik wel eens lifestyle-adviezen proberen te geven. Je luisterde dan braaf, sloeg me op m'n schouders met de woorden: "Jansen, dat regelen we!" om er vervolgens niets mee te doen. Je bleef met volle teugen genieten van het leven zoals je dat altijd al had gedaan, want het liefst deelde je de genoegens des levens met zoveel mogelijk andere mensen. Een goed glas wijn, een lekker maal, op een zonovergoten terras in het door jou zo geliefde *Espagna* of *la douce France*.

De laatste jaren heb je vele kilo's ingeleverd, zodanig dat iedereen zich zorgen maakte. Volgens jou ging echter alles prima. En dan opeens, na vijf opi-knuffeldagen met kleine Guusje, die je het liefst bij je wilde houden, piepte je er tussenuit. Ja, maar misschien niet zo vreemd, als je het leven voor 125% consumeert. Als je dan 64 jaar wordt dan is dat bij 125% in feite 80 jaar! Na het overlijden van de echte ouwe Jansen, werd jij onze ouwe Jansen, onze godfather. Ook die taak heb je met verve vervuld. Ik zal het stokje van je overnemen.

Nienke, je hebt een hele lieve man gehad, Claasje, Gouwke en Guusje, wat was hij gek op jullie! Jullie en wij waren, zijn en blijven trots op onze vrolijke Frans. En dat die trots terecht is blijkt uit de enorme vulling van deze kerk. Frans, wij danken je voor alles wat jij ons hebt gegeven, en wensen je een goede reis.